

Националният поетичен конкурс отлични талантиливи творци в

Националният поетичен конкурс „Жената – любима и майка“ за 10-ти юбилеен път раздаде своите награди. По традиция церемонията по връчването на наградите се състоя в свилеградското шато на „Катаржина естейт“.

Големият победител в поетичната надпревара тази година стана Светла Гунчева от Бургас. Авторитетното жури, в състав: Боян Ангелов – председател, Ивайло Балабанов и Христо Ганов – членове, присъди отличието на поетесата за цикъл от стихотворения. Наградата за първото място и статуетката „Утро“, символ на конкурса, бяха връчени на победителката от г-жа Елена Манолова – инициатор и спомоществател на поетичния конкурс.

Журието определи и две втори награди. Те бяха присъдени на Николай Дялков от Тополовград за стихотворението му „Река на годините“ и на софиянеца Димитър Никифоров за стихотворението „Черната забрагка на мама“.

Поетесата от Бургас Светла Гунчева получи големата награда в конкурса

В надпреварата във втора възрастова група бяха определени две трети места. Наградите взеха Кръстьо Раленков от София със стихотворението „Жената, с която се любехме в Панагюрище“ и Людмила Петрова от Своге за „Защото съм мама“.

Бяха раздадени три поощрителни награди – на Бойка Колева от Пловдив, Ивелина Цветкова от Горна Оряховица и Гюлшен Алиева от Плевен.

Тази година интересът към изданието бе рекордно голям - 247 автори от цялата страна изпратиха общо 503 творби. В оспорваната надпревара се включиха и наши сънародници, живеещи в Абу Даби и Калифорния, както и бесарабски българи от гр. Болград, Украйна. В поетичното състезание във втора възрастова група участваха 191 автори с 429 стихотворения. Тази година юбилейното десето издание на конкурса се проведе под патронажа освен на г-жа Елена Манолова, чиято е и идеята за създаването му, и с финансовата подкрепа и под патронажа на Министерството на културата. Организатори са НЧ „Просвета 1870, Община Свиленград и Съюзът на българските писатели.

Поетичният конкурс стартира като общински през 2005 година. През 2008 година той става национален с помощта на Съюза

ВЕЛИКАТА ИЛЮЗИЯ

Но един врабец ми се присля:
„Ще маршируваш в крак така,
както ти свири съдбата: полета
и бързо в крак...“
„Майка Кураж и нейните деца“, Бертолд Брехт

Вървим със тебе двамата, куцукаме,
с връвчици теглим своите каручки-минало...
/Като че може бучка жар да изнесем от тука,
където огният отдавна е заринат./
Но не - събираме му пепелта - да сеем бъдеще,
в което вече няма да ни има.
Две сенки от спектакъла-живот, полуотвъдни,
в четвъртото му действие – сезона зима.
Израел, като за пред Господ-Бог, разголили
души, между смирение и тиха лудост,
съсредоточили се върху една и стица роля -
на Майката Кураж - най-трудната...
макар изобицо вече да не се надяваме,
че може да се случи да засветят
звездите ни върху Аляята на Славата.
По-скоро ще изгрезат на небето.

СВЕТЛА ГУНЧЕВА

на българските писатели. През годините досега участие в него са взели повече от 830 автори. За едно десетилетие поетичният конкурс „Жената – любима и майка“ успя да се превърне в истински духовен празник за свилеградчани и за ценителите на хубавото поетично слово от цялата страна и се утвърди като празник на духовността и женствеността.

По повод юбилея на конкурса организаторите предвиждат издаването на стихосбирка с творби на всички лауреати през годините досега.

ВЕЧЕРНО ВИНО

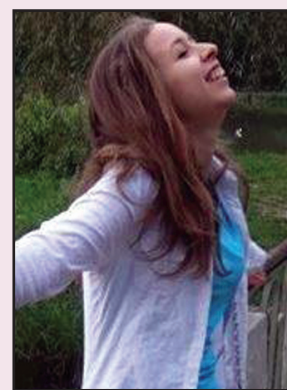
Смъртта на дух и тяло се отменя
до онзи миг, когато любовта изстине.
Остават спомени, стареят в мене
със вкус и аромат на старо вино.
Отложих всички планове за тръгване
и почнах да градя в душата кошери –
пчели да гледат, сетне да изтръгвам
меда от питите, от диви рошкови,
със които да подслаждам твоят вино
вечерно вино, за безсънни нощи,
в които ще си вярваш, че ме имаш,
а аз ще съм в пращеца цветен оше.
Тепърва има да узрява сладостта ми,
тепърва в бъчвите ще отлежавам.
Да-а-а, има време,
ще почака старостта ми –
до виното, което заслужавам.

СВЕТЛА ГУНЧЕВА

Лауреатите в тазгодишното издание заедно с

Деветима м

16-годишната Силвена Гоман /на сн./ от Търговище спечели конкурса „Жената – любима и майка“ в раздела до 18 години. Ученичката в професионалната гимназия с изучаване на чужди езици „Митрополит Андрей“ взе отличието за цикъл от стихотворения. Тя не успя да присъства на церемонията по награждаването, затова наградата ѝ бе изпратена по куриер.

В десетото юбилейно издание на националния поетичен конкурс в първа възрастова група участваха 56 млади поети с общо 74 творби. Освен първа награда, журието определи второ и трето място, както и пет поощрителни награди.

На второ място сред младежите бе класирана десетокласничката Йоанна Петрова от град Добрич. Тя е член на клуба за творческо писане „Литературната къща“ с ръководител Генка Петрова. Младата поетеса бе наградена за творбата си „Пораснала приказка“.

Третото място сред младите поети взе 15-годишният свилеградчанин Георги Георгиев. Георги е ученик в девети клас на СОУ „Д-р Петър Берон“. Той успя да спечели журието с творбата си „Към моя ангел“.

Тази година журието реши да присъди общо пет поощрителни награди в първа възрастова група. Със специални такива бяха удостоени две ученички от град Болград, Одеска област, Украйна – 17-годишните Галина Великсар и Росина Кичук. Момичетата участват в болгарската гимназия „Г. С. Раковски“. Останалите три поощрителни награди получиха шестокласничката от Добрич Розалия Петрова, 15-годишният Тодор Антонов от СОУ „Д-р Петър Берон“, Свиленград, и 12-годишната Теодора Лозанова от ОУ „Иван Вазов“, Свиленград.

От две години насам в първа възрастова група се връчва и една специална награда. Тя е на Дамски лайънс клуб „Свилена“ и е в подкрепа на талантиливите деца на Свиленград. Тази година наградата получи Велизар Георгиев, на 17 години, ученик в 11 клас на СОУ „Д-р Петър Берон“. Той бе отличен за стихотворението си „Жената – майка и любима“.

Конкурс „Жената – любима и майка“ десетото си юбилейно издание

Жюрието и с инициатора на конкурса г-жа Елена Манолова

ЦВЕТОВЕТЕ НА ВЯТЪРА

Аз подбирам във шепи земята ви.
Аз съм толкова страстна и дива.
Със ръце от дантели. И вятърна,
нощем късно луната разливам.

На дърво не почуквай. Вселените
ще доведат до теб бистър ручей.
Тук при мене е краят на времето.
Примири се, Любов. Ще се случя.

Аз съм дръзкия бриз на нощта ти
и листата навън... До театъра.
Аз съм тук. На кълбо в любовта ти
и съм днес в цветовете на вятъра.

СИЛВЕНА ГОМАН

Млади поети спечелиха награди

Велизар получи специалната награда на Дамски лайънс клуб „Свилена“.

ЖЕНАТА – МАЙКА И ЛЮБИМА

Какво е тя, жената?
И миг е... и безвреме;
любима, непозната,
молитва и вълнение.
Тя може да е всичко –
и стълб, и планина.
Тя – вечно героична;
тя – майката жена.

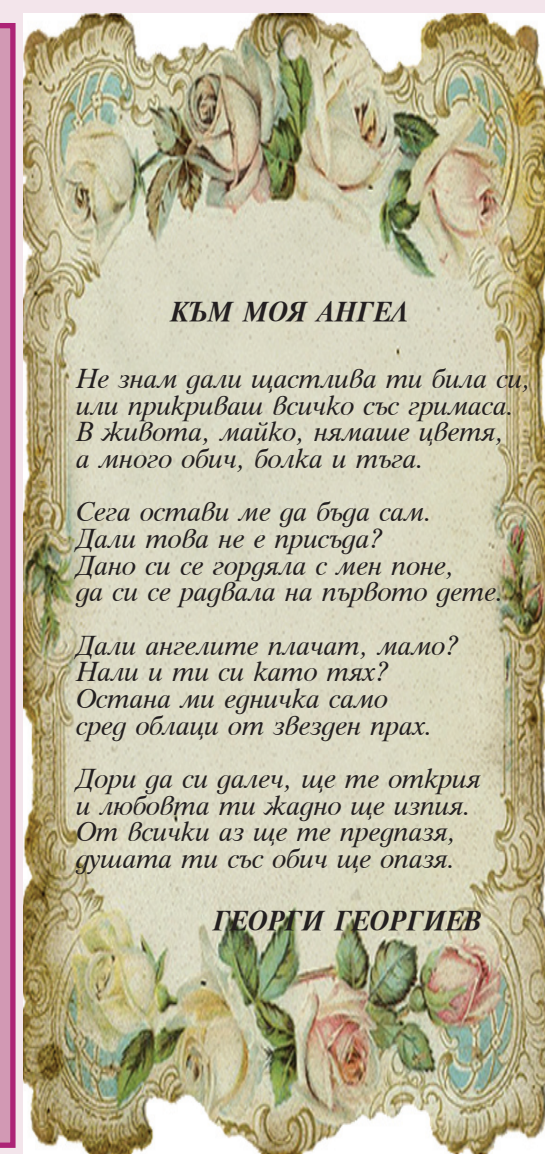
И с пръсти да рисува,
и с поглед да мълчи,
дори без говор чува,
дори без нужда бди.
Тя – вечната любима
от Ева до сега.
Тя – кротка и ранима,
понесла е света.

Тя пада и излита
сама във вечността
и никога не пита
дали е най-добра.
Плещите ѝ са силни,
усмивката – зора
и блага, миловидна,
погалва те с душа.

И тази ласка свята
била от векове
най-силна на земята
опора за мъже.
Да гали и милува
безкрайно може тя.
Да плаче, да танцува,
тя – вечната жена.

Че кой ще я осъди –
и броня носи тя.
Тя – майка и любима –
понесла е света.

ВЕЛИЗАР
ГЕОРГИЕВ

КЪМ МОЯ АНГЕЛ

Не знам дали щастлива ти била си,
или прикриваши всичко със гримаса.
В живота, майко, нямаше цветя,
а много обич, болка и тъга.

Сега остави ме да бъда сам.
Дали това не е присъда?
Дано си се гордяла с мен поне,
да си се радвала на първото дете.

Дали ангелите плачат, мамо?
Нали и ти си като тях?
Остана ми едничка само
сред облаци от звезден прах.

Дори да си далеч, ще те открия
и любовта ти жадно ще изпия.
От всички аз ще те предпазя,
душата ти със обич ще опазя.

ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ